

[Ministeren for skatter og afgifter.]

at det provenumæssigt hviler i sig selv. Der er ikke et øget provenu til det offentlige og heller ikke det modsatte.

Det er klart, at for den enkelte familie vil der på forskellige tidspunkter af forløbet være forskel, således at det er klart, at det i den periode, hvor man har fradragene, hvis man fører dem fra progressiv beskatnings-sats og ned på proportionalstrækket, vil betyde en større skat. Til gengæld vil det jo betyde en mindre skat i den periode, hvor indtægterne kommer, og hvor de bliver placeret hos den, der formentlig også på det tidspunkt har den lavere indtægt.

Jeg må derfor fastholde, at det er et afbalanceret forslag, som er rigtigt, hvis man vil en videregående særskilt beskatning. Hvis man derimod vil en skattelettelse via de ændringer her, så kan man gå ind for det synspunkt, som er fremført af såvel hr. Stetter som af hr. Arne Bjerregaard, nemlig forslaget om frit valg. Da er det klart, at man i alle de tilfælde, hvor man har fordel af at placere fradraget hos manden, vil placere det dér, og at man i alle de tilfælde, hvor det er indtægter, man med fordel kan placere hos hustruen, vil placere dem dér. Det kan man gøre, hvis man ønsker at give en særlig fradragsmulighed og en særlig skattelettesmulighed. Det er ikke det, forslaget her tilsigter. Forslaget tilsigter at udvide den særskilte beskatning, et ønske, som stort set alle partier her i folketinget har givet tilslutning til.

Jeg skal derefter gøre et par enkelte bemærkninger. Til hr. Glistrup vil jeg godt om argumentationen med den ligestilling, der blev omtalt, ved at give hver enkelt af ægtefællerne et fradrag på 3.000 kr., sige, at det da er rigtigt på dette punkt, men fremskridtspartiet har jo ikke stillet noget ændringsforslag, som betyder, at man ikke kan overføre underskud mellem ægtefæller. Fremskridtspartiet har heller ikke i forhold til dette forslag stillet ændringsforslag om, at man ikke hos ægtepar skal have to personfradrag, uanset om det kun er den ene, der har indtægt. Man har altså valgt at placere sig på noget, der er positivt set ud fra skatteydernesynspunktet. Man har valgt alene at tage en af de ting op, hvor man kan sige, at her kunne vi give de gifte en ekstra fordel.

Hvis man ville gå ind for det argument, som hr. Glistrup kom med, så måtte følgen være, at man konsekvent stillede ændringsforslag, som ændrede på alle de punkter, hvor der er en skattemæssig forskel, når der er tale om ægtepar, men det har man ikke gjort. Man har alene holdt sig til den populære del.

Så vil jeg godt til hr. Arne Bjerregaard sige, at jeg havde meget svært ved at forstå, at de bemærkninger, der faldt heroppefra, vedrørte det lovforslag, vi har til behandling. Det var en argumentation om, at vi nu med dette forslag tvang gifte til at gå ud på arbejdsmarkedet begge to. Jeg ser ikke nogetsteds i dette forslag noget, der på nogen måde tvinger, end ikke stærkt animerer, ægtefællerne til begge to at tage arbejde. Jeg forstår slet ikke argumentationen om, at der skulle blive en bedre social balance i tingene, hvis man lod ægtefællerne få lov til et frit valg med hensyn til, hvor de ville placere deres fradrag, henholdsvis deres indtægter. Det virker stik modsat, for det vil være dem, der har den høje uddannelse og den høje løn, der vil placere deres fradrag dér, hvor de skattemæssigt har størst fordel. Jeg har som nævnt meget svært ved at se, at de bemærkninger, der blev gjort, har særlig relation til det forslag, vi her har til behandling, et forslag, der tager sit udgangspunkt i det ønske, som jeg før sagde at et meget bredt flertal her i folketinget har givet udtryk for sympati for, nemlig en videregående særskilt beskatning også af gifte.

Glistrup (FP):

Ministeren har ret i sit angreb på fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 3, for så vidt som han påpeger, at det jo ikke er alle problemer vedrørende den tilbageværende sambeskatning, der løses med dette ændringsforslag. Det er nu ikke så vilkårligt, hr. minister, at vi har fået udpeget netop disse ting, for det var, fordi dette forhold med 3.000 kr.s fradraget netop var med i ministerens eget lovforslag, og derfor er det, vi synes, at det var naturligt netop at stille ændringsforslag vedrørende dette punkt ved denne lejlighed.

Derimod kan man bruge ministerens egne angrebsord mod hr. Arne Bjerregaard i relation til ministerens bemærkninger vedrørende ændringsforslag nr. 1 og 2, som der til-